

Când Dumnezeu ne încearcă – exemplul lui Iosif

Psalmul 105.16-21

David R. Reid

© SoundWords, Online începând de la: 28.12.2021, Actualizat: 28.12.2021

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Psalmul 105.16-21

Psalmul 105.16-21: Și a chemat foamete peste pământ; a frânt tot toiagul pâinii. A trimis un om înaintea lor: Iosif a fost vândut ca rob. I-au strâns picioarele în butuci, sufletul său a intrat în fiare, până la timpul când s-a împlinit ce a spus: Cuvântul Domnului l-a încercat. Împăratul a trimis și l-a dezlegat; stăpânitorul popoarelor l-a eliberat. L-a pus domn peste casa lui și cârmuitor peste toate avuțiile lui:

[Istoria lui Iosif o găsim în cartea Geneza în capitolele 37 și 39 până la 59.]

Istoria lui Iosif este una dintre cele mai captivante și mai provocatoare relatări din întreg Vechiul Testament. Iosif este unul dintre puținele personaje biblice despre care nu se relatează nimic negativ. Viața sa exemplară - de la adolescență (Geneza 37) până la moartea sa la vârsta de o sută de ani (Geneza 50) - ne convinge și, în același timp, ne încurajează. Iosif este un exemplu excelent, pe care fiecare credincios ar trebui să-l urmeze.

Iosif avea o credință de neclintit. Biblia nu consemnează că el s-ar fi plâns vreodată sau că s-ar fi clătinat în credința sa - chiar dacă a fost trădat de frații săi, acuzat pe nedrept de viol, aruncat în închisoare de angajatorul său și uitat de oamenii pe care îi ajutase. Și, spre deosebire de noi, tânărul Iosif nu a avut la dispoziție Cuvântul lui Dumnezeu, de care ar fi putut beneficia. Nici Duhul Sfânt nu a locuit în mod constant în el, așa cum o face astăzi în credincioși! Nu avea nici măcar istoria lui Iosif, care să-l încurajeze! Am fi putut *noi* păstra o credință solidă ca piatra în astfel de împrejurări?

Providența lui Dumnezeu

Care a fost secretul credințioșiei statornice și neclintite a lui Iosif? El a acceptat *providența lui Dumnezeu* și nu a pus-o la îndoială! Iosif știa: „Strâmtorările noastre sunt oportunități ale lui Dumnezeu”, așa cum ne place să spunem. La mulți ani după ce frații săi îl vânduseră ca sclav, Iosif le-a dezvăluit în cele din urmă identitatea sa și le-a spus: „Și acum, nu vă întristați și nu vă mâniați pe voi înșivă că m-ați vândut aici; pentru că pentru păstrarea vieții m-a trimis Dumnezeu înaintea voastră. Pentru că în acești doi ani a fost foametea în țară și mai sunt încă cinci ani în care nu va fi nici arătură, nici seceriș. Și Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră ca să vă păstreze o rămășiță pe pământ și să vă păstreze viața printr-o mare salvare.” (Geneza 45.5-7).

După moartea tatălui său, Iacov, Iosif le-a mărturisit fraților săi ceea ce fusese convins toată viața: „*Voi*, într-adevăr, ați gândit rău împotriva mea, dar *Dumnezeu* a gândit spre bine” (Geneza 50.20). Iosif știa că toate evenimentele din viața sa - chiar și toate relele teribile care i s-au făcut - se aflau în planurile și sfaturile suverane ale lui Dumnezeu, astfel încât totul se va rezolva în cele din urmă spre binele său. Dumnezeu nu era cauza răului care i se făcuse, dar Dumnezeu avea totul sub control și a lucrat prin intermediul experiențelor teribile și al oamenilor nelegiuți pentru a-Și împlini planurile și providența.

„Dar știm că toate lucrurile lucrează împreună spre bine pentru cei care Îl iubesc pe Dumnezeu, pentru cei chemați potrivit planului Său.” Iosif nu cunoștea Romani 8.28, dar el a

trăit adevărul acestui cuvânt mai mult decât o facem noi de multe ori! Dacă am putea să ne încredem în Dumnezeu cel puțin așa cum a făcut-o Iosif! Prea des *spunem* că noi credem că Dumnezeu are sub control toate împrejurările noastre. Dar oare chiar credem asta cu adevărat? Dacă *am crede cu adevărat*, atunci am accepta viața așa cum ne vine, *fără să ne plângem*. Cât de fermă este credința și încrederea noastră în providența lui Dumnezeu? Poate credința noastră să se ridice la nivelul credinței lui Iosif?

„Procesul încercării”

Viața lui Iosif este, de asemenea, un exemplu măreț, atunci când este vorba de punerea la încercare a credinței. Toate experiențele neplăcute și triste din viața lui Iosif nu au făcut decât să-i pună la încercare încrederea în Dumnezeu. Iosif nu a secerat ceea ce a semănat (compară cu Galateni 6.7): nu a secerat din greșelile pe care le-ar fi făcut și nici nu a fost pedepsit pentru păcatele pe care le-ar fi comis. Nu, încrederea lui Iosif în Cuvântul lui Dumnezeu, pe care El i-l dăduse, a fost pusă la încercare. În Psalmul 105.19 spune despre Iosif că „cuvântul Domnului l-a încercat”. Același cuvânt ebraic tradus aici prin „a încerca” sau „a dovedi autenticitatea” [traducerea Menge] este folosit și în Psalmul 12.6 și în Psalmul 66.10. Acolo, procesul de încercare este comparat cu procesul de înnobilare a argintului sau a aurului. „Procesul de testare” înobilează și testează valoarea și puritatea metalului prețios. (vezi și Judecători 7.4.)

În viața lui Iosif, „procesul de testare” a durat aproximativ douăzeci de ani! Iosif primise un cuvânt de la Domnul când era încă adolescent. El și-a dat seama că visele sale despre viitor erau comunicări de la Dumnezeu. Probabil că din această cauză a împărtășit visele cu familia sa (Geneza 37.5-11). Dacă Iosif era convins că Dumnezeu Însuși îi trimisese visele, atunci era de datoria lui să le împărtășească familiei sale, chiar dacă probabil bănuia că vestea va alimenta și mai mult ostilitatea fraților săi. Acest cuvânt al Domnului l-a pus la încercare pe Iosif timp de mai bine de douăzeci de ani lungi, iar acei ani au fost plini de trădări tragice, dezamăgiri severe și foarte puține speranțe pentru viitor. Iosif a trecut testele - iar testele au dovedit valoarea și puritatea credinței sale.

Când Iosif a fost pus în fruntea casei lui Potifar, se părea că va avea parte de zile bune - dar speranțele sale au fost spulberate de acuzații false (Geneza 39.1-20). Îți poți imagina dezamăgirea lui Iosif când a fost aruncat în închisoare? Acest test al credinței trebuie să fi fost deosebit de dureros. Fără îndoială că el aștepta cu nerăbdare un semn despre felul cum Dumnezeu va împlini visele pe care i le dăduse lui Iosif. Poate că Iosif chiar și-a imaginat câteva scenarii în minte. Dacă va continua să muncească din greu, poate că Dumnezeu va avea grijă ca el să-și câștige libertatea și să aibă succes în Egipt, cea mai mare națiune din lume la acea vreme. Apoi, dacă devenea prosper, se întorcea acasă pentru o vizită, unde familia sa uimită trebuia să recunoască faptul că visele fuseseră de la Dumnezeu! Atât el, cât și - mai ales! - Dumnezeu va fi justificat! Dar *nu acesta a fost planul lui Dumnezeu!* Ce dezamăgire! Am fi trecut *noi* cu succes acest test al credinței?

Credința lui Iosif este de asemenea pusă la încercare în Geneza 41. Acolo, paharnicul și-a amintit în cele din urmă de el și Iosif a fost chemat în fața lui faraon. Dacă am fi fost în locul lui Iosif și am fi știut că putem interpreta visele lui faraon - ne-am fi folosit darul nostru pentru a

negocia [în schimb] libertatea noastră? Am fi pretins onoarea [de a fi capabili să interpretăm visele] pentru noi înșine? Sau am fi făcut cum a făcut Iosif și nici măcar nu ne-am fi menționat pe noi înșine, ci am fi dat *toată* gloria lui Dumnezeu? Am fi fost oare mai preocupați de semnificația viselor și de modul în care am fi putut păstra viețile oamenilor și ale animalelor? Sau am fi fost mai preocupați de propria noastră viață și de libertatea noastră? Iosif și-a încredințat complet viața lui Dumnezeu! De aceea, a trecut testul credinței cu nota maximă. Apropos, care este „media notelor” *noastre*?

Așa cum Cuvântul Domnului l-a pus la încercare pe Iosif, tot așa El ne pune la încercare și pe noi. Credem cu adevărat că Dumnezeu are grijă ca „toate lucrurile să lucreze împreună spre binele celor care Îl iubesc pe Dumnezeu”? Credem cu adevărat că El vrea să ne călăuzească în deciziile vieții, așa cum promite în Proverbele 3.5,6? Putem fi sigurică *credința noastră va fi pusă la încercare*. Dezamăgirile nu sunt un semn că noi nu am fi picat testul, dar dacă ne îndoim și ne plângem, atunci acesta este deja un semn că am picat testul!

Un proces care vrea să ne facă desăvârșiți

Se pune adesea întrebarea: „Dacă Dumnezeu este atotștiutor și știe nu numai *dacă* avem credință, ci și *cât de puternică* este credința noastră, de ce ne testează El credința?”. Biblia răspunde la această întrebare în Iacov 1.2-4: „Socotiți ca o mare bucurie, frații mei, când treceți prin felurite ispite, știind că încercarea credinței voastre lucrează răbdare. Dar răbdarea trebuie să-și facă lucrarea desăvârșită, ca să fiți desăvârșiți și întregi, nelipsindu-vă nimic.” Dumnezeu vrea ca copiii Săi să fie biruitori - să fie puternici și maturi în credința lor. El vrea ca noi să fim oameni care pot să se expună unei provocări și *să rămână fermi!* Procesul de testare lucrează acest lucru în noi.

În afară de aceasta, Dumnezeu permite să întâmpinăm diferite tipuri de suferință pentru ca noi să dezvoltăm calitățile care sunt necesare pentru slujitorii Săi: smerenie, ascultare și altruism. Dumnezeu vrea să dezvolte în noi atitudinea unui slujitor - atitudinea pe care o vedem atât de clar și de frumos în viața Domnului nostru Isus, care „a învățat ascultarea prin ceea ce a suferit” (Evrei 5.8).

Un alt motiv pentru încercări și ispite ne este dat în 1. Petru 1.7: „pentru ca încercarea [dovedirea] credinței voastre, mult mai prețioasă decât aurul care piere, dar care este încercat prin foc, să fie găsită spre laudă și glorie și onoare, la arătarea lui Isus Hristos”. Încercările ne rafinează și ne purifică credința, iar o credință purificată aduce mai multă glorie Domnului nostru. Când trecem cu bine testele credinței noastre, Dumnezeu are plăcere - și Isus Hristos este onorat! Numai această cunoaștere ar trebui să ne ajute să nu ne mai plângem și să nu mai punem la îndoială căile lui Dumnezeu cu noi.

O imagine pe care ar trebui s-o prețuim

Viața lui Iosif nu este doar un exemplu pe care Dumnezeu ni l-a dat să îl urmăm, ci ne-a oferit în ea și o imagine a lui Hristos, pe care trebuie să o prețuim. Persoana și viața lui Iosif sunt o imagine sau o ilustrație (sau „tip”) din Vechiul Testament a Persoanei și vieții lui Mesia care va veni. Deși Noul Testament nu se referă niciodată în mod explicit la Iosif ca fiind un model

pentru Hristos, predica lui Ștefan din Faptele apostolilor 7 pare să facă o paralelă între Iosif și Isus Hristos. Ștefan menționează că Iosif, ca și Isus, a fost tratat pe nedrept, persecutat și trădat de „frații” necredincioși și că mai târziu a fost justificat și înălțat - așa cum și Isus a fost înălțat și justificat de Dumnezeu (vezi Faptele apostolilor 7.9,10;51-53).

Există multe paralele între viața lui Iosif și viața lui Hristos. Prin urmare, este ușor să concluzionăm că Dumnezeu vrea ca noi să vedem și să apreciem imaginea:

- Ca și Iosif, Domnul Isus a fost subiectul special al dragostei Tatălui Său (Matei 3.17; Ioan 3.35; 5.20).
- Ca și Iosif, a fost trimis de Tatăl Său să caute și să asigure bunăstarea fraților Săi.
- La fel ca Iosif, Domnul a fost urât și respins de propriul Său popor (Ioan 1.11,12; 15.24,25).
- Așa cum frații lui Iosif au urât în mod deosebit visele profetice ale acestuia, tot așa conducătorii iudei au urât revendicarea Domnului de a fi Mesia și Împăratul lor (Luca 19.14).
- Așa cum frații lui Iosif au complotat să-lucidă, tot așa și conducătorii iudei au complotat împotriva propriului lor Mesia - și l-au ucis (Matei 21.37-39; 26.3,4; Ioan 5.18).
- Așa cum frații au mâncat cu sentimente reci, în timp ce Iosif suferea, tot așa fariseii nemiloși au pregătit Paștele în timp ce Domnul a fost răstignit (Ioan 18.28).
- Așa cum caracterul moral al lui Iosif a fost pus la încercare prin ispită și acuzații false, tot așa perfecțiunea morală a lui Hristos s-a dovedit fără cusur atunci când a fost pus la încercare prin ispită și acuzații false (vezi Matei 4; 26.59-61; Luca 4; 23.2-5; Ioan 18.30; Marcu 14.56-59). În afară de aceasta, Cuvântul Domnului din profețiile Vechiului Testament a testat viața lui Isus și a dovedit că El era potrivit pentru a fi Mesia.
- Așa cum Iosif nu s-a apărat când a fost acuzat pe nedrept, tot așa Domnul Isus „nu Și-a deschis gura” (Isaia 53.7) când a fost acuzat și judecat pe nedrept (Matei 27.12-14; 26.62,63; Marcu 14.60,61; 15.4,5).
- La fel cum Dumnezeu l-a îndreptățit pe Iosif și l-a ridicat la un loc de înțâietate peste tot Egiptul, tot așa „Dumnezeu l-a înviat pe Isus din morți” (Coloseni 2.12) și „l-a înălțat foarte sus și l-a dăruit Numele care este mai presus de orice nume, ca în Numele lui Isus să se plece orice genunchi ... și orice limbă să mărturisească spre glorificarea lui Dumnezeu Tatăl, că Isus Hristos este Domnul” (Filipeni 2.9-11).
- La fel cum frații lui Iosif s-au căit de păcatul lor de a-l respinge și trăda și, în cele din urmă, l-au recunoscut ca salvator al lor și ca cel care era mai presus de ei, tot așa și poporul iudeu se va căi într-o zi viitoare de păcatul lor de a-l respinge pe Isus, Mesia lor. Atunci Îl vor recunoaște ca Domn și Mântuitor al lor (vezi Zaharia 12.10-14).
- Așa cum Iosif i-a iertat cu bunăvoință pe frații săi dispuși să se căiască și i-a împăcat cu sine, tot așa și Domnul Isus va ierta poporul lui Israel dispus de a se căi și credincios și îl va împăca cu Sine (vezi Ezechiel 37.1-14; Romani 11.15,25,26).

Toate aceste paralele - și multe altele - între viața lui Iosif și viața lui Hristos merită să fie studiate. Există prea multe paralele pentru a fi întâmplătoare. Domnul Isus a inclus cu siguranță istoria lui Iosif atunci când le-a vorbit celor doi ucenici pe drumul spre Emaus: „Și începând de la Moise și de la toți profeții, le-a explicat în toate Scripturile cele despre El” (Luca 24.27). Nu e de mirare că inimile ucenicilor „ardeau în ei” (Luca 24.32) când Isus le-a

deschis Scripturile Vechiului Testament și le-a arătat unde se arăta El în ele!

Fie ca viața lui Iosif să ne convingă și să ne încurajeze atunci când credința noastră este pusă la încercare. Suntem încercați prin Cuvântul lui Dumnezeu, așa cum a fost și Iosif. Fie ca și credința noastră, asemenea celei a lui Iosif, să se dovedească autentică și să fie „găsită spre laudă și glorie și onoare, la arătarea lui Isus Hristos” (1. Petru 1.7).

Tradus de la: [Wenn Gott uns prüft - das Beispiel Josephs](#)

Titlul original: „Tested By The Word“

Sursa: www.growingchristians.org

Traducere: Ion Simionescu